

Què és el que t'agrada més fotografiar?

A mi el que m'agrada és la fotografia i treure el màxim suc del que estic fotografiant. En un partit, per exemple, que qui es miri la foto digui: "Mira quina jugada!". En un diari de Nova York on vaig treballar un cap de fotografia deia que una foto ho ha de poder explicar tot. Allà tenien clar que tan bon reportatge es pot fer escrivint com fotografiant.

Aquí es pensava diferent?

Sí, aquí als periodistes gràfics no se'ls donava tanta importància com als redactors. I potser érem més periodistes nosaltres que ells, perquè en un partit ells podien arribar tard, però jo no, perquè si al minut 15 un jugador havia tingut una lesió jo l'havia de tenir retratada, hi havia de ser.

Les teves fotos les reconixeríem?

No ho sé, però jo sí que les reconec! Recordo totes les fotos que he fet, igual com una persona reconeix la seva firma o un pintor, la seva obra.

D'això se'n diu memòria fotogràfica!

De vegades es publiquen fotos antigues i ho veig de seguida, si són meves. De fet en sóc el propietari, perquè al diari donava la foto, però el negatiu no, com fan tots els fotògrafs. Guardo els negatius de totes les fotos, des de petit.

En deuen ser milers!

I tant, entre les fotos personals i professionals! Sempre deia que quan em retirés els posaria en ordre, en trauria alguna còpia... Però com que estic igual d'ocupat, no ho he fet! Ara col·laboro amb una agència per fer reportatges per a revistes del cor i com a fotògraf d'una discoteca.

Tocar els teclats i fer arranjaments per a amics músics és una de les activitats del fotògraf.

El fotògraf amb un aparell per veure imatges en tres dimensions de principis del segle XX.

Si no fossis fotògraf...

Hauria volgut ser metge. Sempre estic pendent dels últims avenços en tecnologies aplicades a la salut. I he fet reportatges en quiròfans per a companys metges.

Parlem de la teva col·lecció de càmeres. N'hi ha de molt curioses.

Sí, per exemple, càmeres miniatura i càmeres d'espionatge, com aquesta que sembla un rellotge de butxaca, i els primers aparells per veure imatges en tres dimensions, que són del 1900!

Què més?

També tinc una càmera que ha estat a l'espai! És la càmera que l'astronauta Walter M. Schirra es va endur a la missió Apollo 7, del 1967. Una Hasselblad 500!

No deu ser l'única càmera amb història.

No. També tinc la càmera de cine que va filmar per al "No-do" la visita de Hitler a Franco el 1940, i la càmera fotogràfica que els va immortalitzar, una Leica.

Totes les càmeres funcionen?

Sí, totes funcionen, perquè les netejo, les demunto, les faig disparar. Així no es fan malbé. Ah, i a més de les càmeres tinc els complements: piles, carrets, manuals d'instruccions... Sóc un enamorat d'aquestes màquines!

Carme Badia i Puig